

સતી સહા નાટકના
ગાયનો

શ્રી પાર્વનાથાય નમઃ
શ્રી નૂતન.

રતી-રમણ. નાટકનાં ગાયનો.

ખનાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
શા. અમૃતલાલ છગનલાલ.
અમદાવાદ.

(અથ સ્વામીત્વના સર્વ હુક્ક કર્તાને સ્વાધીન છે માટે
કોઈપણ ભાગ કર્તાની પરવાનગી સિવાય
છાપવો છપાવવો કે ભજવવો નહિ.)

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રેસ—અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૧૪—સન ૧૯૦૮

કીંમત. રૂ. ૦—૨—૦

શ્રી રતી—રમણ નાટકના પાત્રો.

પુરુષ વર્ગ.

સત્યસીંહ... ...સત્ય નગરનો રાજા.

પ્રમોદરાય... ...પ્રધાન.

ચંદ્રરાય ... ...પ્રધાન પુત્ર.

દુર્જનસીંહ ... ...સેનાપતિ.

હર્ષદરાય ... ...રાજ્ય અનુચર.

રમણ ... ...હર્ષદનો પુત્ર.

બ્રમણ ... ...હર્ષદનો પાલક પુત્ર.

સ્ત્રી વર્ગ.

રતી સુંદરી ... ...પ્રધાન પુત્રી, રમણ પત્ની.

સુમતિ ... ...દુર્જનસીંહની સ્ત્રી.

કમળા ... ...દુર્જનની પુત્રી બ્રમણની સ્ત્રી.

રામી ... ...ખવાસણ.

સુર—વિદ્યાર્થીઓ—દરબારીઓ વિગેરે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજનની કોમ્પિયુટર વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૨૦૪૨

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રત્ની-રસાગર માટકબા

ગાયબા

વિષયકે - ૨ ૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંસ્થા પાર્શ્વનાથાય તમા

૨૦૪૨ શ્રી નૂતન.

રતી-રમણ નાટકના ગાયનો.

મંગલાચરણ.

બાળાઓ—

૧

શાંતી દે પ્રભુ જગપતિ,
વિનવણી વિભુ કરતી અતિ;
અર્પણે મુજ શુભ ગતિ. શાંતી.

ધારક વિશ્વ વિનાયક દાયક
શીવ સુખ સુખ કરતી મતિ શાંતી

જળ સ્થળ વ્યાપક વિભુ સુખદ તારૂં નામ
રટન રદું પ્રેમથી સદા મળે અચળ વિશ્રામ
છે તુજ અકળ ગતિ કલેશ હરતી શાંતી

બીડલજન જન મન રંજન વિભુ
ધારી મૂકિત વારી રતી અરતિ શાંતી

કુસુમાંજલિ અતિ પ્રેમથી સમર્પીએ તમ પાય

આનંદોદય તરંગમયી હૃદય અમ ઉલ્લાસ

નેપથ્ય—રંગીલુ રસભર્યું રસ રાજરે જોખન આવે

રસીલુ પ્રેમ ભર્યું પ્રીતરાજરે જોખન આવે

ખાળાઓ—

૨

હયા ધરી વિભુ કરો ઉદ્ધાર (૨)

ત્રીવિધ વ્યાધિ માર માર, તારો મને સંસાર પાર (૨) હયા.

સ્વાસ્થ્યમાં આ ડોલે સંસાર, કર ચડી ભવસાયર તાર (૨) હયા.

શાંતિ જગજન દાતાર માગુ અમરપુરી અવતાર (૨) હયા.

રતી સુંદરી—

૩

રંગીલું રાસ ભર્યું રસરાજરે જોખન આવે

રસીલું પ્રેમ ભર્યું રસરાજરે જોખન આવે

હસી હસાવે નયન મીલાવે

ચિત્ત ચોરાવે રસરાજરે જોખન ૭

પ્રેમ પઢાવે રતી રસ લાવે

શ્યામ ધરાવે ઊરરાજરે જોખન ૦

પય ધરાવે ઊર ઊપજાવે

કંચુકીમાં આવે રસરાજરે જોખન ૦

રમણ અને ભ્રમણ—

૪

સમય સાંજનો મિત્ર આ છે કરવાનો

કલાન્ત થયેલા મગજ સ્વસ્થ કરવાનો

મન તણી ચિન્તાને તું પરિહરવા

આલ વહેલો થાને સ્હેલ દરિયે કરવા

અતિ મંદ વાયુની લહેરો મન ગમતિ છે

જલનીધિ તણી જો સેશ અગ અગતિ છે

જળી તરંગો નીધિ તણું ઉછળે છે
 ફરવા આવે જે નર ધામે પ્રજળે છે
 મુખ ઊંચું કરતાં રક્ત આકાશ દીસે છે
 ને અગણિત તારા અંદ્ર નભ વીધે છે
 શીતલ શરદ શશી કર થકી શાંતી જામે
 પ્રેમી જોડાં મનમાં પ્રમોદ પ્રેમે પામે

રતી-કમલા—

૫

સખી સૂઝે ન કાંઈ મન ઘેરાઈ ચેન પડે નહિરે
 કેમ ગભરાઈ અતિ મુઝાઈ હે ઝટપટ કહીરે સખી.
 અંદ્ર કુમુદ વચ્ચે ઘણો અંતર તું વિચાર
 પ્રીતિ પરસ્પર થકી હૃદય વિકસે અપાર

જા સખી તું જા જા વેગે તું જા ચાલ બેઢી તું થાળેન ધીરી તું થા
 સુમતિ—

૬

પિયુ રંગીલા સંભળો કાંઈ કહે તમારી નાર
 સમજી મનમાં પિયુજી છોડો પરસીનો વિચાર પિયુ.
 રાવણ સરીખા રાજવીએ નહિ લીધો કાંઈ સાર પિયુ.
 સીતા શ્રાપે લંકા રાણાણી રાવણની થઈ હાર પિયુ.
 પાંડવ નારી કળમે લીધો હુયોધન ગમાર
 ગતિ કેવી થઈ પિયુ વિચારો મુઆ રણમાં કાર પિયુ.
 સર્વ શાસ્ત્રની શ્રુતિએ ભાખ્યું પરસી નર્કનું દાર
 માટે પિયુજી સમજી ધારો ગૃહસ્થી ધર્મનો સાર પિયુ.

રમણ—

૭

ચિત્ત વસી ગઈ ઉર હસી ગઈ મન ઠસી ગઈરે

ચિત્ત ચોરી કરી મુજ મનહરી જતી રહી પરીરે

મુંદરી નીરખું ક્યારે પરી

તે વિષુ મને ગમે ન જરી

છવ બેસે નહિ સ્થીર ઠરી

ચિત્ત૦

આ બેઠી પેલા વૃક્ષની ડાળે

ધારી ધારી ઊડી આંખે નિહાળે

આવ ખારી શીઠ અંતર બાળે

ચિત્ત૦

રતીમુંદરી—

૮

વિનવણી વિભુ ઉરે ધરીને સાહ્ય કરો મને જગદાધાર

ભરજોખનના દરિયે ઘેરાઈ નાવિક નહિ મારો તારનાર

માળી વિભુઆરે-વેલી સુકાયે મનમાં ધારો

મન્મથ પીડે છે હત્યારો મારો લાવો સ્મર પીડ હરનાર વિ.

પ્રેમ પ'ખીણીરે પ્રેમ પિજરમાં પડી નોધારી

નાળુક શુક વિષુ દુખિયારી મેળવો મમજીવન આધાર વિ.

રતીમુંદરી

૯

વાહ સખી કેવો મનહર ખ્યારો લાગે મનમાં મોહન, સારો

મુખમયંક પુર્ણ નિંહાળું સ્નેહ સહિત હુ તેહને ભાળું વાહ.

શુદ્ધ સાન હું બુલી બાળા અંતરથી વહાલા આવો રૂપાળા વા.

ચિત્તહું ચમકે દેખીને ન્યારા કેદી નિર્ગીશ પ્રીતમ ખ્યારા વા.

દુર્જનસિંહ—

૧૦

અલખેલી મળે ક્યારે નાર

અલખેલો ખનુ' ભરથાર

હાય રંગીલી—હાય છળીલી (૨)

અલખેલી૦

ભામીની ભૂરજી લગાવી છે કામનો અવતાર

મન માફ તલપી રહ્યું છે જોવા સુંદર ના- હાય રંગીલી૦

રમણ—

૧૧

હાડમ કળી ખીલી રહી છે કમળ ફેરી પાંખડી

જઘા કઢળી સમાન ભાલ અંદરનું છે વાંકડી

ગોડું બઢન છે ગાલ ગુલાખી ચાલતી અજમામીની

પોયણી અરીખું પેટ લીસે પુ'ઠે ભમું હું ભામીની

નજર નાંખતી મૂજ પરે તું મુજથી જતી દૂરે

ચિત્ર તાફ નયનમાં છે ચિતર્યું અરે આ ભરે

જ્ઞાન્તીમાં મન મુજ ભમતું અન્ધ થઇ સ્થીર ના ઠડું

ઠહાલી વિરહે શોક મનમાં તડે વિતડે ફડું હું

સૂટી લીલા નિહાળું તોયે હર્ષ ઉપજે નામને

ગાંઠો કયો ઘેલો કયો રસીલી તારા વિચારે મને

જનમાં ભમું વનમાં ભમું આત્મા ભમે છે તુજપહિ

ગાંઠો થઇ ઘેલો થઇ શોધું તોયે જડતી નહિ.

રામી દુર્જન—

૧૨

આવોને રસીલા મારા પ્રાણ

ઠહાલી મારી સુંદરી સુખાણ

આવોને૦

શાણા સરદાર, રહેા દીલદાર, ચિત્ત હરનાર, જીવન આધાર
આવો મારા નાથ, કંડે તારો સાથ,

ઝાલી તારો હાથ સુંકરી સંગાથ,

આવો ખ્યારા રંગે રમેા ચતુર સુબલ્લ

આવો ંહાલી રંગે મ્હાલી પીઓ પ્રીતિપાન આવો૦

રતીચુંકરી—

૧૩

ચિત્ત માફ પામે નહિ શાંતિ જરી નહિ સ્મરૂં પ્રીતમ નાથજી

ંહાલા વેગે આવો અહિં બાળા અધીરી રહિ ગ્રહો પિયુ મમ
હાથજી.

લાનુ વિયોગે કમળની જેમ પાંખડી કરમાય છે

આશા કિનારે રાહ જોતી લલના આ સુકાય છે

પ્રેમે પિયુનું નામ સ્મરતી એકલી ઊભી અહીં

નયને અશ્રુ નીરખતાં ંહાલમને જપતી રહી

વિયોગે જુરે બાળા નાથ આવો ંહાલા કગડૂં હું નાથજી—

રતી-સાહેલીઓ—

૧૪

સુની સેજલડીમાં વિરહણી પામે નહિ વિરામે વિજુ જીવન
આધાર

વિયોગે જુરતી એકીલી બાળા આવો: ંહાલા પ્રીતમને ઝિચ્ચારતી

બાગ હૃદયનો આ રચ્યો વિધવિધ કુસુમ ભવ

અલબેલા તન લેટવા ઊભી રહું એકાન્ત

વાલમજી ન આવો કેમ રહું તમારે આધાર

પ્રેમ કિનારે પ્રીતમ તલસું જોવા તમ દેહાર

જળ વિષુ જેમ મીનની ગતિ

વસુધરા મેઘ વિષુ તપતિ

ખાવરી ખાળા નાથને જપતિ

વલ્લભ બહાલાનું ખાવરી ખાળા નામ નિત્ય હૃદયમાં ધારતી

આશા કિનારે આ રહી વાલમ જોતી વાટ

સુના ઝોલ આ માળીઆ વલ્લભ વિના છે ખાટ

આવો રસીલા બહેલા પ્રીતમજી પ્રાણુ (૨)

આવો છળીલા છેડા ચતુર સુખણુ (૨)

ખાળા એકીલી રહી આવો પ્રીતમ અહિ નાથ સતાવો નહિ—

માલતી મધુકર મોહન ચિતહર રનેડે હૃદયમાં ધારતી—

રતી-રમણ— ૧૫

આ કાચી કળીની માળા અરપણુ બહાલમ બહાલા તમને

આ તનમન અરપણુ તમને ના દેશે વિસારી અમને—આ.

મધુર પ્રીતિરસ અરપો બહાલમ તન વનના વનમાળી

ખાળા ચાળા કરો ન ઠાલી પીઓ પ્રીતથી પ્રીત પ્યાલી—આ.

મનહર મોહન હરી લીધું છે વેગે આવો બહાલમ વેલા

ચતુર અતુર છો મનઘેલા નહિ જાવા ફળે અલખેલા—આ.

રતી-રમણ— ૧૬

પિયુ પ્રીતિ પાન કરો મારા જાન (૨) છે રૂપાળા રાજ

તમે પાતળીઆ

બહાલી સુંદરી સુજાન આવો મ.રા પ્રાણુ (૨) રહોને રસીલા

રાજ શ.મળીઆ

પ્રીત પ્યાલો લઈ હાથમાં પ્રેમે પ્રીતમ સંઘ
વીરલા પીએ પ્રેમથી અજળ પ્રેમનો રંગ—પિયુ.

સરીતા સાગર મોહી રહે વિહ્વળ ઊડે આકાશ

મેઘ અતિ આનક થડે પંખીણી પંખીની આશ—પિયુ.

રતીરમણ—

૧૭

રસિક રસિયા ઉરે હસિયા, મનઠસીયા નબળોને

પિયુ પ્યારા થસો ન્યારા દીલહારા નબળોને

ઘેલી તું નથા જહાલીદારા ઉરે ધરીને રખડોને

રહો સંગે ન ઉમંગે રતિ રંગે રખાડોને

પ્યારી મારી વાણી સારી દીલધારી જવાહોને

અલખેલા રહો છેલ્લા મન ઘેલા નબળોને

વિરહ ઘેલી બાળા વેલી પ્રભુ બેલી નબળોને—રસિક

અંક ૨ જો.

કમળા—

૧૮

લેજો અંતર વિચારી અબજાની અરજ

શરણે આવી ઉભી હું ત્રીકમજ ધરજ લેજો

ઘેર રહે ગહુ દુઃખ છે દુઃખ અતિ છે જહાર

અંતરથી ઊચડું વિમુ માર પ્રમુકે તાર

હરી પ્રણમું લગી લગી ત્રીકમજ ધરજ

માગી વેલ ઉછેરીને ધરે હર્ષ અપાર

કુવાડોનો કાયડો ગણે મૂર્ખ શરહાર

એવું જાણી વિભુજી અમળાની અરજી

કરઅરતી બાળા મરણ શરણ સરજી લેજો

કમળા-ભ્રમણ—

૧૯

સાદ્યમા પ્રીતે સલુણી સ્વીકારો મધુરી માન રાખું છું જો-
લ તમારો સાં

અજળ સુંદરી કનક પુતળી તું છે નવોદા નાર

રસીયા રસીકવર છે મુજ મનહર ચતુર શાણા

સરરદાર—સાં

સુંદીર મુરત નીરખું મોહન પામું હર્ષ અપાર

વાહ ચતુર પરી અજળ દેહ ધરી સકળ સૃષ્ટીનો સાર સાં

નેત્રકમળ તુજ પ્રીતિથી ભરીયા જાણુ મુજ જીવન

આ તનમન અરપણ નાથ તમોને છે મુજ મનમોહન સાં

કમળા-ભ્રમણ—

૨૦

આ કેવી આનંદ વારતા પામ્યો પરી વિદ્યુતલતા આં

ના કડું તારો અનાદર ભાલ તિલક સમાન

ઘટતે ઘટતી પ્રીત દરવી સમય યોગ્ય વિચારતાં આં

જાદુ ભર્યા વેણથી લોભાણી હૈયે હોંવ ધરાવતાં

પ્રીત કરવી સ્કેલ પણ છે મુસ્કેલ નિભાવતાં આં

ગાત્ર અતિ સુકોમળ તારા સુંદર તન ચંદન

હાથ ગ્રહી હું સુંદરી તારો પામ્યો શશી સૌંદર્યતા આં

હર્ષદાય—

૨૧

ઉરે છવાયો આનંદ અતિ તનુજ પામ્યો મુજ પ્રખ્યાતિ

ભાગ્યદળ્યુ મમ કુળ દિપાંબુ મેર કરી પ્રભુ વિન્ધપતિ ઉરં

ધન્ય ભાગ્ય માનુંહું પુત્ર કેરો લીધી રૂડી બહુ સરસ્વતી ઉરે
વિધા વડે નીજ કીરતી પ્રસારી આશીષ થાઓ આયુષ્યમતિ ઉ
રામી-દુર્જન— ૨૨

રંગીલા રસીલા તમે આવરે (૨)

મમ પ્રાણથી પ્યારા રૂપાળારે અધિક ંહાલા લાગે રૂપાળારે
વિનવે આપની દીલહારારે કબુલ કરુંછું વેણનારારે—

વૃથા કરે શા માટે ચાળારે લેટું પિયુ પ્રેમી લટકાળારે
લાલા ચાલે ંહાલા ચાલે રંગે મ્હાલે પિયુ ચાલે

ંહાલી મારી લાગે પ્યારી શેલે તારી કાન્તી સારી—

અધિક રૂપાળી નખરાંવાળીરે ચાલે લટક મટક લટકાળીરે—
પ્રધાન— ૨૩

ધન્યભાગ્ય માનું જેને પુત્ર અમુલ્ય રત્ન સાંપડે
અહોભાગ્ય સમજું મને ચંદ્ર સુગુણી પુત્રના વડે

અગણિત તારા નભમાં ચંદ્ર કરેછે મ્હાત

સુગુણી પુત્ર સહસ્રમાં સંતાપે પિતુ માત—ધન્ય

ધન દોલત અધિકારમાં મૂર્ખ કરે બડાઈ

સદપુત્ર નીજ કુળની કીરતી કરે સવાઈ—ધન્ય

કમળા—

૨૪

નાથ નમેરા ન થાઓ પ્રીતમ નાથ નમેરા ન થાઓ

પ્રીત કરી રજા મેં દીધી, લગ્ન કરી મન દૂર કીધી

હાથે કરી પીડા હોરી લીધી—પ્રીતમ

વિશ્વ વિષે પ્રીતમ મને ંહાલે, નાથ આવી હવે હાથ જાલે

આવે ઝટ જીવતર નહીં બાજે (૨)—પ્રીતમ

ગત દિવસ કઠણ થઈ જાળ્યા, અંતર ઊભરા ધૈર્યથી વાળ્યા
નયનાશ્રુ દુઃખી થઈ ઢાળ્યા—પ્રીતમ

કમળા—

૨૫

પાવન કરોરે પ્યારા પ્રાણનાથ પધારી
આશા પુર્યે સફલ કરો તમે મારી—
જરી નથી અમતુરે પિયુ તમ વિના મને
શયનગૃહમાંરે આવો કરગરું તમને—
આ આવ્યો પ્યારીરે જોખનવાંતી તું નારી
શશી કાન્તી તારીરે હરખ થયો મન ભારી
નિર્મળ મનનીરે લાગે તું દીલદારા
કોમળ વદનીરે હૃદય સુકોમળ તારા
ધન્ય ધન્ય બાળારે માતપીતા તુજ જાણું
ઊરમાંહી ધારૂંરે પ્રભુ પ્રીતમ પ્રમાણું—પા

દરબારીઓ—

૨૬

ભાવે ભલી ભક્તિ કરીએ તમ ચરણે (૨)
પ્રેમ ધરી બીરાજ્યા રાજ સુધારી સ્વપર કાજ સમાજ
ઊરે દયા ધરા રાણા શાણા સુખકરણે—ભાવે
પુરજન પુત્રસમ પાળો સઘન નિર્ધન નજરે ભાળો
ટાળો તપીત જનના તાપો કાપો તમ શરણે—ભાવે
અખંડ રાજ્યના ધણી ગુણવાંતા દેશ વિદેશ બનો જયવાંતા
ઘાતા સકળ જ્ઞાનના પ્રભુ વિભુ પીઠહરણે—ભાવે
આશીષ ઊર અમૃતની ધારી પુરજન ભાળો કંડુણાથી ભારી
ઠહાલા ભરતભૂમીનો કરો શુભ ઉદ્ધરણે—ભાવે

કંથનીઓ—

૨૭

રે સાસા નીના ધધ પપ મમતરેસા (૨)

ધમપધમપ ધમધપ મગાર સાસાનીની
 સાસાનીની નીનીધધ ધધપપ પપમમ મપગરેસા રે.
 અહલ ન્યાય નિપુણ સહાય વિચારી કરે
 રાંકડી પ્રજા તણાં સહુ સંકટો પરિકરે
 વિજય ધારી છે ભયહારી ને સુખકારી કીર્તી પ્રસારી
 ઉત્તમ કામે જનવિરામે સુજશ જામે રાજવી નામે.
 સારંગ સારંગ ધમપ ધમપ (૨) સાસાનીનીસા
 ,નીનીધધસા ધધપપસા પપમમસા મમગગસા ગગરી-
 રીસા.—રે૦

હરખારીઓ—

૨૮

શ્રી શ્રીપતિ સ્મરણ કરીએ
 ભવ ભય હરીએ તમ પદ સ્મરીએ. શ્રી૦
 મંજરીના ખાળ ઊગાર્યા દ્રોપદીના કબૂત નિવાર્યા
 વિભુભવ ભય હરીએ શ્રી૦
 પ્રભુપદનું ધ્યાન ધરતા પાપી પાપ મીટાયરે
 ત્રીવિધ તાપ પ્રભુ ધરતા ભવમાંહી સુખ પમાયરે
 હરહમ સુધ્યાન ધરીએ શ્રી૦

હુર્પદ—

૨૯

ઘડપણમાંહી દુઃખ દીધું ગહુ ભારી
 વખાણી ખીચડી દાંતે વળગી
 પુત્ર નિવડયા દુરાચારી—ઘડપણ.
 ભણતર બોલ્યું અરે વ્યભિચારીમાં
 અંતે લાગ્યો મને ઘા કારી—ઘડપણ.
 ડાળી બેસવાની તોડી મુરખે
 કરી દુરામી નીચ ચારી—ઘડપણ.

શ્તી—

૩૦

પંખીણી પંખી વિરહ પામી
 માળો પડ્યો એકલો શુનોરે
 નોધારી આ બાળા એકાલી રહી
 જખતી પુરો પ્રેમી ધુતોરે—પંખીણી.
 હૃદયપિંજરમાં મન ઘેરાયું
 આશો માળો દુર રહ્યો મારોરે
 વિરહસાગરમાં કાયાતણાઈ
 કોણ બચાવનહારોરે—પંખીણી.

અંક ૩ નં.

સુમતી—

૩૧

અખીલ સંસાર માંહી નહિ કોઈ દેખું સુખી જીવડો
 તલપ તલપ જીવ કરી રહ્યો મુખો
 નહિ સમજે લગીર ગરિબડો—અખીલ.
 આશા તૃષ્ણાએ ફરી ફરી થાક્યો
 તૃપ્તી ન પામે મુરખ હંસડો—અખીલ.
 સ્વારથી સચું બધું નીરખું જગમાં
 ન આવે સાથે ઉઘી જાયે હંસ એકીલડો—અખીલ.

શ્તી—

૩૨

આજે મારા પ્રીતમને છોડાવા જાઉં
 પ્રીતમ છોડાવી બચાવી ખુશી થાઉં—આજે.
 રેસીડેન્સીમાં નોકર થાઉં
 નોકરી સારી હાલ બજાઉં—આજે.
 લહેરી લાલાથી રમું રસરંગે
 પ્રીતમ સંગે રહું ઊમંગે

રમી આનંદે ખુશી બહુ થાઊ
પ્રીતમ છોડાવી ખુશી બહુ થાઊ—આજે.
કુર્જન--

૩૩
રે ભૂલ્યો જીવ ભમરા જાન (રે)
નટ દોરીએ નાચ્યો થઈ નાહાન
નહિ પામ્યો તવ ભવ અવશાન—ભૂલ્યો.
માયા મસ્ત મહિરા કરી પાન
અજ્ઞાન પારણે જુલ્યો—જીવ.
ઠરી શુલતાન ચુક્યો શુદ્ધ જ્ઞાન
મનમાં બહુ તું કૂલ્યો—જીવ.

ક'ચનીઓ— ૩૬
પસાની ધપમગરે પસા પસા (ર)
છુમ છનનન છનનન છુમ છુમ
તાકીડ કીડ ધા રીધારીધા પસાં
છછી છુમ છછી છુમ છનનનનન (ર)
તાકીડ કીડકીડ ધા ધારીધ પસાનીં
દારેણુ દારેણુ દીમ તનનનનન (ર)
તોમ તથોમ કીડ ધારી ધારી ધ પસાનીં

હરખારીઓ— ૩૫
આનંદ ધન આજ અપાર છવાયો (ર)
સમાજ સકળ હરખાયો આનંદો
રાજ મંડળમાં હરખ ન માયો આનંદો
સુજશ જમમાં નમાયો આનંદો
તનુજ નિજસુજાન પઢાયો આનંદો
નીરખી પુત્ર ઊર ઉભરાયો આનંદો

